

да се даватъ нѣкому въ рѣката, трѣба да се получи увѣренность, че той не ще имъ при-
чини нѣкаква щета, лесна за доуличанье при други обикновени издания. „Откритата“ и „ограничена“ служба на библиотеката се явяватъ като единъ редъ, който до-
пускайки за публиката по-възможностъ най-широкъ достъпъ къмъ всичкия библи-
отечни широтъ, гледа винаги само на съответната полза отъ неговото употре-
бение.

За откритата служба, която дѣйствиува съ книги а) или „завършени“ за себе
отдѣлно, б) или „незавършени“ по отношение къмъ едно сборно, „периодично“, издание,
правящихътъ П постановява:

I. Въ читалището:

а) Бѣлѣжки или прѣписи отъ книгитъ (завършени, или незавършени?) мо-
гутъ да се взиматъ съ позволение отъ директора (чл. 21);

б) части отъ периодичнитъ издания не се даватъ на читателъ, докѣтъ
се неподвърдятъ (чл. 19, ал. 4);

II. Извън читалището:

г) книги се даватъ само на „онѣзи, които се занимаватъ съ научни
или литературни занаяти“ („учители, списатели, журналисти и известни
ученолюбиви господа и госпожи“). (чл. 25, ал. 1.);

д) „стисанията, които се заематъ за прочитанье по вѣсти, не бива да
бѣдатъ периодически отъ текущата година“... (чл. 25, ал. 3.).

Явно е, че тѣхъ установеніи много стѣсняватъ за публиката достъпа
къмъ широта на библиотеката. Тѣхъ, който може да е спохорданъ на библио-
теката, се интересува нѣкога отъ книгитъ за нѣща, които иска да си прѣпи-
ше или отбѣлжи по источиници; дѣйствието ли е тоу да иска за това особно по-
зволенье отъ директора ~~За нѣща трѣба да а (а)?~~ а нѣща трѣба да му се отпре-
дсущъ да си послужи съ пурфидното за него изъ нѣкоя часть отъ периодично из-
дание, което е било вече взимано отъ читалището, ако то още не е подвр-
зано какъ сѣмъ свръшеха на течеието (б)? Въ читалището ползуванъето
съ изложениитъ периодични издания и съ заниманитъ книги (С, §. 3., 7.) може
разумно да се ограничи само на толкозъ, на колкото читателѣтъ може да
си поврѣди съ обходата си (С, §. 29); ~~П~~ допуца противъ това, копиране отъ обра-
зѣтъ съ молбѣ, чл. 21); а взиманитъ отъ читалището периодични издания,
при все че е дѣлѣно да се вѣрѣнтъ, докѣтъ не сѣ подвързани въ цѣло, както дру-
гѣ книги (С, §. 28.), пакъ могатъ да се даватъ въ отдѣлна стая до читалище-
то, дѣто има нѣкои отъ персонала на библиотеката (~~С~~ С, §. 5.), ала, разбира
се, за кратко време, да да не се образува тѣмъ второ читалище и да се затру-
нява персоналътъ. Сѣщиятъ спохорданъ, какуто се отвара читалището на
библиотеката, споредъ установеніето г, неситъ да бѣде читателъ на библио-
теката и извънъ неѣ, ако не е „учебъ“ или „ученолюбивъ“. Нурдно ли е, и отѣ
може, библиотеката да знае, кой е такъвъ и кой не? Тя е поставена да задоволи
~~въ прѣписитъ на една възможностъ~~
желанието на единъ членъ отъ публиката, който неже нанесе каква-бѣло ще-
та на нейната служба или на широта ѣ, и толкозъ; на такъвъ членъ тя
трѣба да послужи дори и съ нѣкоя часть отъ периодично издание (противъ д),